Lieta Nr.C35124313
C-0306-14/4

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā 2014.gada 3.novembrī

Siguldas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese V.Grebežniece
ar tiesas sēdes sekretāri S.Zoltneri
piedaloties prasītāja /pers. C/ pilnvarotajam pārstāvim /pers. D/, atbildētājai /pers. E/,
atklātā tiesas sēdē, Siguldā, Šveices ielā 27, izskatīja civillietu /pers. C/, /pers.kods/, prasībā pret /pers. E/ (pirms laulības- /Uzvārds/), /pers.kods/, par sprieduma atzīšanu par izpildītu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 13.augustā /pers. C/ vērsies tiesā ar prasību pret /pers. E/ (pēc laulības-/Uzvārds/) par sprieduma atzīšanu par izpildītu, pieteikumā norādot, ka 1998.gada 28.jūlijā Siguldas tiesa izsniedza izpildu rakstu Nr.2-713 par LVL 50,00 uzturlīdzekļu piedziņu ik mēnesi no /pers. C/ par labu /pers. E/, abu nepilngadīgā dēla /pers. G/ uzturam. Izpildu lietvedība tika ieviesta Siguldas tiesu izpildītāju kantorī, pie vecākās tiesu izpildītājas I.Pavlovičas (lieta Nr.796/1). 2002.gada 26.jūnijā tiesu izpildītāja I.Pavloviča konstatē, ka uzturlīdzekļu parāds ir LVL 2300,00 un dod rīkojumu /pers. C/ darba vietai SIA „HANSA AUTO", ik mēnesi ieturēt LVL 50,00 – tekošos uzturlīdzekļus un ieturēt ik mēnesi 50% no ienākumiem, līdz uzturlīdzekļu parāda dzēšanai. 2002.gada 23.oktobrī /pers. C/ bija samaksājis visu uzturlīdzekļu parādu un /pers. E/ zvērinātai tiesu izpildītājai I.Pavlovičai iesniedza iesniegumu, kurā apliecināja visas uzturlīdzekļu parāda summas saņemšanu. I.Pavloviča 2002.gada 24.oktobrī nosūtīja vēstuli SIA „HANSA AUTO", norādot, ka uzturlīdzekļu parāds jāuzskata par dzēstu un turpmāk no /pers. C/ ieturami LVL 50,00 mēnesī – uzturlīdzekļu maksājumi.

Prasītājs norāda, ka 2007.gada 12.jūnijā /pers. E/ vērsās pie zvērināta tiesu izpildītāja, norādot, ka pirms pieciem gadiem uzturlīdzekļu parādu nemaz nav saņēmusi un lūdza piedzīt LVL 2285,00.

2007.gada 13.jūlijā /pers. E/ vērsās pie zvērināta tiesu izpildītāja, lūdzot piedzīt gan uzturlīdzekļus LVL 50,00 mēnesī, gan jau saņemto uzturlīdzekļu parādu LVL 2300,00 apmērā, kaut arī neviens uzturlīdzekļu maksājums nav kavēts.

2007.gada 2.oktobrī /pers. E/ atsauca Siguldas tiesas izdoto izpildu rakstu, norādot, ka /pers. C/ turpmāk apņemas uzturlīdzekļus maksāt labprātīgi.

2012.gada 20.novembrī /pers. E/ vērsās pie tiesu izpildītāja, lūdzot, piedzīt 10 gadus atpakaļ nomaksāto uzturlīdzekļu parādu. 2013.gada 11.aprīlī zvērināts tiesu izpildītājas Ainārs Šusts vēstulē „par uzturlīdzekļu piedziņu" Nr.9505 norāda, ka par uzturlīdzekļu maksājumiem kopš 2002.gada strīda nav, jo viss esot savlaicīgi samaksāts. Savukārt,

attiecībā par 2002.gada 23.oktobra /pers. E/ iesniegumu, kurā viņa ir norādījusi, ka ir saņēmusi visu uzturlīdzekļu parādu LVL 2300,00 apmērā – Maija esot mainījusi domas un norāda, ka nav saņēmusi naudu, bet tikai panākusi vienošanos ar /pers. C/ par naudas samaksu.

Prasītājs norāda, ka atbildētājas apgalvojums neatbilst patiesībai, naudas samaksas fakts ir pierādīts ar /pers. E/ 2002.gada 23.oktobra iesniegumu zvērinātai tiesu izpildītājai I.Pavlovičai. Prasītājs neuzskata, ka piecus un desmit gadus pēc naudas saņemšanas fakta, apliecinājuma atsaukums būtu vērtējams, kā šaubas par labu kreditoram.

2007.gada un 2012.gada 20.novembra iesniegumi zvērinātam tiesu izpildītājam par izpildu darbību saistāmi ar atbildētājas un SIA „NORDEA FINANCE LATVIA" noslēgto līzinga līgumu Nr.20071918.

Prasītājs papildus norāda, ka atbildētājas mēģinājums otro reizi saņemt parādu, vienlaikus ir saistāmas ar strīdu pušu savstarpējās attiecībās. Līdz 2007.gadam puses, kopā ar bērniem – /pers. G/, /pers. J/ un /pers. K/, dzīvoja kopīgā dzīvoklī /adrese A/. 2007.gadā /pers. C/ iegādājās savu dzīvokli un kopdzīve beidzās, lai arī laulība bija šķirta 2002.gadā vēl piecus gadus puses dzīvoja kopā, kopīgi gādājot par saimniecības un ģimenes tēriņiem. /pers. G/, /pers. J/ un /pers. K/ varot apliecināt gan cik ilgi puses dzīvoja kopā, gan to, ka /pers. C/ rūpējās par ģimeni un maksāja formāli noteiktos uzturlīdzekļus. Tādējādi, pie apstākļiem, ja /pers. E/ iesniegumam par uzturlīdzekļu parāda saņemšanu netiek piešķirts pietiekoša pierādījuma spēks – neesošo parādu iespējams dzēst ar ieskaitu. /pers. C/ nav prasījumu par atbildētājas saņemtās naudas atdošanu, viņš vēlas izbeigt situāciju, kad ik pēc pieciem gadiem no viņa tiek prasīts samaksāt jau samaksātu parādu. /pers. C/ pārstāvja /pers. D/ mēģinājums panākt situācijas mierīgu atrisinājumu bija neveiksmīgs, lai arī sākotnēji atbildētāja atsauca 2013.gada 20.maijā noteikto prasītājam piederošā dzīvokļa izsoli, tomēr pēc Līgo svētkiem atbildētāja lūdza zvērinātu tiesu izpildītāju turpināt piedziņu.

Prasītājs norāda, ka Civillikuma 1812.pants noteic, ka saistības izpildījums ir spēkā tikai tad, ja to izdarījusi un saņēmusi īstā persona īstā vietā, īstā laikā un pienācīgā kārtā. Civillikuma 1832.pantā noteikts, ka izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt. /pers. C/ ir pilnīgi izpildījis Siguldas tiesas spriedumu, tostarp samaksājis atbildētājai LVL 2300,00. 2002.gada 23.oktobrī /pers. E/ parāda samaksas faktu apliecināja pašrocīgi uzrakstot un parakstot iesniegumu Siguldas tiesu izpildītāju kantorim, kā arī, zvērinātas tiesu izpildītājas I.Pavlovičas 2002.gada 24.oktobra vēstule, kurā apliecināta uzturlīdzekļu parāda visas summas saņemšana.

Civillikuma 1838.panta pirmā noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Minētā panta otrā daļa noteic, ka pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Savukārt, panta trešā daļa noteic, ka kvīti var izrakstīt vai nu uz paša parāda akta, ja tāds ir, vai atsevišķi.

Prasītājs norāda, ka viņam nav saglabājusies kvīts par veiktajiem maksājumiem, jo kopš samaksas veikšanas pagājuši 10 gadi, kā arī prasītājs nevarēja iedomāties, ka viņam šāds apliecinājums būtu jāglabā pēc tam, kad oficiāla valsts amatpersona ir apliecinājusi naudas samaksas faktu. /pers. E/ rīcība – desmit gadus pēc naudas saņemšanas atkārtoti prasot parādu pārkāpj Civillikumā nostiprināto labas ticības principu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1811.panta, 1812.panta un 1838.panta, Civilprocesa likuma 1.panta, 23.panta, 26.panta pirmās daļas, 127.panta pirmās daļas un 128.pantu,

prasītājs lūdzis tiesai: pieņemt prasības pieteikumu un ierosināt lietu; nodrošināt prasību, piemērojot prasības nodrošinājuma līdzekli – visu izpildu darbību atlikšanu (arī aizliegumu tiesu izpildītājam nodot naudu vai mantu piedzinējam vai parādniekam un/vai mantas pārdošanas apturēšanu) Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.86 zvērināta tiesu izpildītāja Aināra Šusta ievestajā izpildu lietā Nr.2320-C4/2012; atzīt par pilnīgi izpildītu 1998.gada 28.jūlija Siguldas tiesas spriedumu lietā Nr.2-713, ar kuru nospriests: piedzīt bērnam uzturlīdzekļus LVL 50 apmērā no /pers. C/ par labu /pers. E/ dēla /pers. G/ (dzimuša /datums/) uzturēšanai, sākot no 1998.gada 28.jūlija līdz bērna pilngadībai; atzīt par izpildītu minēto spriedumu daļā par uzturlīdzekļu samaksu no 1998.gada 28.jūlija līdz 2002.gada 1.jūnijam LVL 2300,00 apmērā.

2013.gada 13.augustā atbildētājai /pers. E/ nosūtīts prasības pieteikums, tam pievienoto dokumentu noraksti un tiesas lēmums, nosakot termiņu paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2013.gada 23.septembrim.

2013.gada 3.oktobrī atbildētājai /pers. E/ nosūtītais ierakstītais sūtījums atsūtīts tiesai ar Latvijas Pasta darbinieka norādi, ka adresāts nebija mājās, atstāts aicinājums, beidzies glabāšanas laiks. (l.l.44)

2014.gada 10.septembrī /pers. E/ informējusi tiesu, ka mainījusi savu uzvārdu uz /Uzvārds/, uzvārda maiņa apliecināta ar 2014.gada 28.jūnija Laulības apliecības LVLA018021, kas izdota Siguldas novada dzimtsarakstu nodaļā 2014.gada 28.jūnijā kopiju.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ prasību uzturēja pilnā apmērā analoģiski prasības pieteikumā norādītajam pamatojumam un papildus paskaidroja, ka prasītājam nav samaksu pierādošu dokumentu, kā arī pazudusi daļa izpildu lietas materiālu. Faktu, ka uzturlīdzekļu parāds samaksāts pilnīgi apliecina zvērinātas tiesu izpildītājas I.Pavlovičas 2002.gada 24.oktobra vēstulē norādītais apliecinājums. Parāda samaksa veikta nenoformējot nekādu samaksu apliecinošu dokumentu, bet prasītājs ar atbildētāju bija vienojušies mutiski, ka atbildētāja atsauks piedziņu. Prasītāja pārstāvis lūdza prasību apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. E/ prasību neatzina un paskaidroja, ka prasītājs naudu atbildētājai nav atdevis. Uzturlīdzekļi piedzīti 1998.gadā un laulība starp prasītāju un atbildētāju šķirta 2002.gadā. Šajā laikā sakrājies uzturlīdzekļu parāds, jo šajā laikā netika veikti uzturlīdzekļu maksājumi. Prasītājs uzturlīdzekļu maksājumus sāka veikt pēc laulības šķiršanas ik mēnesi LVL 50,00 apmērā, bet parāds nav atdots. I.Pavlovičai iesniegumu uzrakstījusi, jo ticējusi prasītāja solījumam samaksāt parādu. Prasītājs lūdzis atsaukt uzturlīdzekļu parāda piedziņu, jo kā sapratusi iesnieguma nepieciešamība bija, lai prasītājs varētu darba darīšanās šķērsot Latvijas robežu. Parādu prasītājs nav nomaksājis. Šobrīd bērni ar atbildētāju vairs nedzīvo. Paļāvusies uz bijušā vīra godaprātu.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem un uzklausījusi pušu paskaidrojumus tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Civillikuma 1811.pants nosaka, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Civillikuma 1812.pants noteic, ka saistības izpildījums ir spēkā tikai tad, ja to izdarījusi un saņēmusi īstā persona īstā vietā, īstā laikā un pienācīgā kārtā.

Lietas materiāliem pievienots Siguldas tiesas 1998.gada 28.jūlija Izpildu raksta kopija, kurā norādīts, ka tiesa nosprieda piedzīt bērnu uzturlīdzekļus LVL 50,00

(piecdesmit lati) apmērā ik mēnesi no /pers. C/ par labu /pers. E/ dēla Didža, dzimuša /datums/, uzturēšanai, sākot no 1998.gada 28.jūlija līdz bērna pilngadībai. (l.l.11-12). No Izpildu rakstā veiktajām atzīmēm par izpildu raksta reģistrāciju (l.l.13) izriet, ka izpildu raksts izdots Siguldas tiesā 1998.gada 3.augustā, pēc minētā izpildu raksta 2007.gada 19.jūnijā Rīgas apgabaltiesas 106.iecirkņa zvērināts tiesu izpildītājs Ainārs Šusts ierosinājis izpildu lietvedību Nr.0394. Sadaļā „Tiesu izpildītāja atzīmes" redzams, ka 2007.gada 3.oktobrī izpildu lieta pabeigta bez izpildes, saskaņā ar CPL 565.panta1.d.1.pnkt. izpildu raksts atgriezts piedzinējai. No kā secināms, ka izpildu dokuments pēc kura piedziņa nav izdarīta izsniegts piedzinējai pēc piedzinēja pieteikuma.

Tiesa konstatē, ka izpildu dokumenta sadaļā „Uzņēmumu, iestāžu, organizāciju atzīmes par ieturējumiem no parādnieka darba algas" veikts vienīgais ieraksts, no kura izriet, ka uzturlīdzekļu parāds uz 01.06.2002.g. ir 2300,00 Ls. (l.l.14)

No lietai pievienotās 2002.gada 26.jūnija rīkojuma kopijas izpildu lietā 796/1 izriet, ka Siguldas tiesu izpildītāju kantoris devis SIA „ HANSA AUTO" veikt no /pers. C/ ienākumiem par labu /pers. E/ ieturējumus LVL 50,00 ik mēnesi. Rīkojuma norādīts, ka uzturlīdzekļu parāds uz 2002.gada 1.jūniju ir LVL 2300,00, līdz parāda dzēšanai no /pers. C/ ienākumiem ik mēnesi ieturami 50% ik mēnesi no ienākumiem, bet 50,00 Ls mēnesī ieturami obligāti. (l.l.15).

No lietas materiālos esošās Siguldas Tiesu izpildītāju kantora 2002.gada 24.oktobra vēstules kopijas, kuru parakstījusi Siguldas TIK vecākā tiesu izpildītāja I.Pavloviča, izriet, ka tiesu izpildītāja, atsaucoties uz 2002.gada 26.jūnija rīkojumu izpildu lietā 796/1 un uzņēmumam nosūtīto Siguldas tiesas izpildu rakstu Nr.2-713 no 1998.g., norādījusi, ka pamatojoties uz /pers. E/ iesniegumu no 2002.gada 23.oktobra par uzturlīdzekļu parāda visas summas saņemšanu, lūdz, sākot ar 2002.gada 1.novembri, no /pers. C/ ienākumiem ieturēt un pārskaitīt /pers. E/ tikai noteiktos 50,00 Ls ik mēnesi. Uzturlīdzekļu parādu uzskatīt par dzēstu. (l.l. 16)

Pie apstākļiem, ka atbildētāja apstrīd faktisko parāda summas saņemšanu, norādot, ka parādnieks viņu pierunājis atsaukt uzturlīdzekļu parāda piedziņu, jo tas viņam radījis problēmas darba pienākumu izpildē saistībā ar izbraukšanu ārpus Latvijas robežām, bez tam, norāda, ka ar prasītāju turpinājusi kopdzīvi līdz 2007.gadam, ko arī apstiprina pats prasītājs prasības pieteikumā, norādot, ka tikai 2007.gada vidū iegādājies atsevišķu mājokli un kopdzīve tika pārtraukta, tiesa uzskata, ka minētā vēstule vērtējama kā pierādījums parāda samaksas faktam kopsakarā ar citiem lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

No lietas materiāliem neizriet un lietas izskatīšanas gaitā nav iesniegti pierādījumi tam, kāda satura iesniegums vai dokuments bijis iesniegts Siguldas tiesu izpildītājas I.Pavlovičas rīcībā, kas bija par pamatu 2002.gada 24.oktobra Siguldas TIK vecākās tiesu izpildītājas I.Pavlovičas vēstules nosūtīšanai un tajā ietvertajai informācijai. Izpildu dokumentā nav veiktas atzīmes par parāda samaksu, bet secināms, ka izpildu raksts turpināja atrasties uzņēmuma rīcībā un no prasītāja ieņēmumiem regulāri tika veikti tikai ik mēneša uzturlīdzekļu ieturējumi 50,-latu apmērā.

Prasītājs uzskata, ka tiesu izpildītāja apliecinājums parāda dzēšanai izpildu procesa gaitā kalpo par pierādījumu uzturlīdzekļu parāda samaksas faktam.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja nav pierādījusi savu iebildumu pamatotību, ka faktiski parāda summu nav saņēmusi, jo no lietai pievienotā /pers. E/ 2007.gada 12.jūnija iesnieguma zvērinātam tiesu izpildītājam Aināram Šustam, izriet, ka atbildētāja šajā iesniegumā apliecinājusi faktu, ka ar 2002.gada 23.oktobra iesniegumu bija atzinusi

uzturlīdzekļu parādu saņemšanu pilnā apjomā un tikai minētajā iesniegumā vēlējās precizēt, ka 2002.gada 23.oktobrī ar parādnieku /pers. C/ bija vienošanās, ka viņš uzturlīdzekļu parādu nomaksās pilnā apjomā, taču parāds netika dzēsts. Vienlaikus izteikts lūgums piedzīt uzturlīdzekļu parādu LVL 2285,00.

Atbildētāja tiesas rīcībā nav iesniegusi pierādījumus tam, ka šāda vienošanās kalpojusi par pamatu apstiprināt parāda saņemšanu un nav iesniegusi pierādījumus apstākļiem, kas dotu pamatu tiesai apšaubīt viņas sniegto apliecinājumu par parāda saņemšanu 2002.gada 23.oktobra iesniegumā tiesu izpildītājam. (l.l.17).

2007.gada 13.jūlijā /pers. E/ iesniegumā Siguldas tiesu izpildītāju kantorim lūgusi ieturēt no /pers.C/ LVL 50,00 ik mēneša maksājumus (alimentus) un piedzīt parādu LVL 2300,00 apmērā izpildu lietā Nr.796/1 (l.l. 18).

2007.gada 2.oktobra iesniegumā zvērinātam tiesu izpildītājam Maija Bezdelīga norāda, ka /pers. C/ esot apņēmies turpmāk uzturlīdzekļus maksāt labprātīgi, pamatojoties uz minēto lūgusi atsaukt Siguldas tiesas izpildu rakstu. (l.l 19).

No lietas materiāliem secināms, ka bērns, kura uzturam ar Siguldas tiesas 1998.gada 28.jūlija Siguldas tiesas spriedumu piedzīti uzturlīdzekļi, 2009.gada 12.septembrī ir sasniedzis pilngadību, bet atbildētāja /pers. E/ (pēc laulības- Kalniņa) tikai 2012.gada 20.novembrī zvērinātam tiesu izpildītājam Aināram Šustam iesniegusi pieteikumu par izpildu darbības uzsākšanu uzturlīdzekļu lietā, lūdzot piedzīt no /pers. C/ uzturlīdzekļu parādu LVL 2300,00 apmērā. (l.l. 20).

2013.gada 25.martā /pers. C/ iesniedzis iesniegumu zvērinātam tiesu izpildītājam Aināram Šustam, lūdzot atlikt visas izpildu darbības un izpildu lietvedību, kas uzsākta pēc /pers. E/ iesnieguma, līdz visu apstākļu noskaidrošanai (l.l 21-22).

No lietā esošajiem dokumentiem redzams, ka /pers. C/ vairakkārt informēts par piedziņas vēršanu uz viņam piederošo nekustamo īpašumu, proti, ar 2013.gada 7.janvāra paziņojumu par parāda nokārtošanu; 2013.gada 4.februāra paziņojumu Par uzturlīdzekļu piedziņu; 2013.gada 11.marta paziņojumu Par uzturlīdzekļu piedziņu; 2013.gada 17.jūlija paziņojumu Par nekustamā īpašuma izsoli (l.l. 23-26., 28.).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillikuma 5. pants nosaka, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata vai atkarībā no svarīgiem iemesliem, tad tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem.

Civillikuma 6. pantā noteikts, ka saistību tiesību vispārējie noteikumi attiecīgi piemērojami arī ģimenes, mantojuma un lietu tiesību attiecībām.

Civillikuma 1838.panta pirmā noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Minētā panta otrā daļa noteic, ka pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Savukārt, panta trešā daļa noteic, ka kvīti var izrakstīt vai nu uz paša parāda akta, ja tāds ir, vai atsevišķi.

Civillikuma 1839.pantā noteikts, ka ja par termiņa maksājumu samaksu kāds uzrāda kvītes, kas izdotas, bez jebkāda piebilduma, par trim termiņiem no vietas, tad pieņemams, kamēr nav pierādīts pretējais, ka viņš samaksājis arī visus iepriekšējos termiņu maksājumus.

Savukārt, Civillikuma 1840.pantā noteikts, ja kvīte izdota par vispārīgu aprēķinu starp kreditoru un parādnieku ar piebildumu, ka visi rēķini viņu starpā izbeigti, tad visi tie

posteņi, kuriem līdz tam laikam iestājies termiņš, atzīstami par izpildītiem.

Ievērojot minēto materiālo tiesību normu noteikumus, tiesa uzskata, ka prasītājs ir pierādījis faktu, ka izpildījis Siguldas tiesas 1998.gada 28.jūlija spriedumu par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam un prasība ir apmierināma.

Prasītājs nav lūdzis tiesai piedzīt no atbildētājas tiesvedības izdevumus, tamdēļ tiesa uzskata, ka nav pamata lemt par šo izdevumu piedziņu no atbildētājas.

No lietas materiāliem – ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu uzskaitījuma (2.lietas lapa) redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu kopsummā ir EUR 7,75, tādēļ šie izdevumi, atskaitot prasītāja samaksātos LVL 3,30 (EUR 4,70), EUR 3,05 (trīs euro un 05 centi) apmērā piedzenami no atbildētājas valsts labā.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 190., 193., 195.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

atzīt par pilnīgi izpildītu 1998.gada 28.jūlija Siguldas tiesas spriedumu lietā Nr.2-713, ar kuru nospriests: piedzīt bērnam uzturlīdzekļus LVL 50 apmērā no /pers. C/ par labu /pers. E/ dēla /pers. G/, dzimuša /datums/uzturēšanai, sākot no 1998.gada 28.jūlija līdz bērna pilngadībai un atzīt par izpildītu minēto spriedumu daļā par uzturlīdzekļu samaksu no 1998.gada 28.jūlija līdz 2002.gada 1.jūnijam LVL 2300,00 apmērā.

Piedzīt no /pers. E/, /pers.kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,05 (trīs euro un 05 centi). Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot saņēmēju: Tiesu administrācija NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000. Dokuments, kas apliecina minēto izdevumu samaksu iesniedzams Siguldas tiesas kancelejā.

Noteikt /pers.E/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā.

Tiesnese: V. Grebežniece/